

Publicerad 2018-03-13 14:35 av Hannadraken

Om en Marsdag

Vad som sitter utanpå och vad som bara dväljs därinne är ibland så svårt att skilja ut. Min vrede som färgar landskapet i blod. Min starka kärlek som skapar dofter vid den annars så gråa Mars-himlen. Ångesten över att riskera att stå ensam kvar här i kylan.

Ändå är det känslan vi vill dela med den älskade. Jag vill att han ska se min verklighet. Lyfta den ömt i sina händer, föra den mot sina läppar och känna doften och smaken av det som djupast sett är jag.

Förnekelsen när han istället knyter handen.

Smärtan i slaget när min gåva blir till en handgranat i hans vrede.

När tårar blir en flod av kvävande syra.

Kvar står vi. Missförstådda och osedda.

Kan sorgen bara dela eller kan den också förena?

Jag målar mitt konstverk över brustna kaskader. Jag fortsätter känna. För utan mitt filter - vad är då jag? Inte ens avsaknad av förväntan kan dölja min besvikelse. För den är också mitt hopp.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hannadraken med Poeter.se id #21512 innehar upphovsrätten